

en Person, saafremt han paa Grund af Sindssygdом, Aandssvaghed eller anden sjælelig Forstyrrelse er uskikket til at varetage sine Anliggender.

Ved det foreliggende Lovforslag tilsigtes der at aabne Mulighed for Umyndiggørelse alene i personlig Henseende af Personer, der paa Grund af mangelfuld Udvikling, varigere Svækkelse eller Forstyrrelse af Sjælsevernerne udsætter den almindelige Retssikkerhed for Fare som Brandstifter eller ved at true andres Kønsfrihed eller legemlige Velfærd. Bestemmelsen omfatter saaledes seksuelt abnorme Personer samt Brandstiftere og vil tillige kunne finde Anvendelse paa særlig farlige Voldsforbrydere. Ifølge Myndighedslovens § 3 vil Umyndiggørelse allerede kunne ske fra det fyldte 18de Aar.

Ifølge Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916 Kap. 43 bliver det Domstolene, der skal træffe Afgørelse om, hvorvidt en Person i Henhold til nærværende Lovforslag skal umyndiggøres; de nærmere Regler om Fremgangsmaaden findes i Retspleje-

lovens §§ 458—463 og § 465. Naar Umyndiggørelsesdekretet er afgivet og Værgen beskikket, tilkommer det denne at træffe Bestemmelse om, hvor den umyndiggjorte skal anbringes; men findes Anbringelsen ikke betryggende, vil Pupilautoriteterne i Henhold til Myndighedslovens § 51 kunne give Værgen Paalæg angaaende Anbringelsen, og saadanne Paalæg er han da pligtig at efterkomme, saaledes at det i sidste Instans vil tilkomme Justitsministeriet som øverste Pupilautoritet at træffe Bestemmelse om Anbringelsen. Mener den umyndiggjorte eller de Personer, der iøvrigt kan fremsætte Begæring om Umyndiggørelse, jfr. Retsplejelovens § 457, eller Øvrigheden, at der ikke længere er Grund til Umyndiggørelsens Opretholdelse, kan de ifølge samme Lovs § 466, jfr. Myndighedslovens § 5, naar somhelst fremsætte Begæring om Ophævelse af Umyndiggørelsesdekretet. Begæringen skal indgives til og Afgørelsen træffes af Landsretten i den Kreds, hvor den umyndiggjorte bor.